

TOPONIMIA VĂILOR BISTRA ȘI SEBEȘ.

GLOSAR (III)

de

Diana BOC-SÎNMĂRGHIȚAN

Lucrarea de față reprezintă un capitol dintr-o lucrare mai amplă privind *Toponimia văilor Bistra și Sebeș*. Primele două părți – literele A-F; G-M – au fost publicate în numerele anterioare ale revistei (AUT, XLV (2007), p. 15-72; AUT, XLVI (2008), p. 59-116).

Materialul toponimic a fost cules prin anchete la fața locului, apelându-se în egală măsură și la lucrări de toponimie (dicționare, monografii, articole, studii), la culegeri de documente, la lucrări istorice și memorialistice, ghiduri, planuri etc. Localitățile ale căror nume topice au făcut obiectul nostru de studiu sunt așezate de-a lungul văilor Bistra (localitățile: Băuțar, Bucova, Cireșa, Ciuta, Cornișoru, Glimboca, Iaz, Măgura, Mal, Marga, Măru, Obreja, Ohaba, Oțelu Roșu, Poiana Mărului, Preveciori, Rusca Montană, Ruschița, Valea Bistrei, Vama Marga, Var, Voislova, Zăvoi) și Sebeș (localitățile: Borlova, Caransebeș, Cicleni, Dalci, Turnu Ruieni, Zervești, Zlagna), principali afluenți ai râului Timiș.

N

Năpiști [năpîșć] (Zăv) – vale cu pădure și izlaz. – După n. grup *năpiște* „loc semănat cu napi sau cu sfeclă” (DLR).

Neágu (Bor) – pădure de foioase și conifere. – După antrop. *Neagu* (DTB, VI, 82).

Nedeia [néđéja] (Măg) – munte. – După s. *nedeie* „petrecere câmpenească populară de origine pastorală organizată de obicei cu prilejul unei sărbători sau al unui hram. 2. Loc (plan) pe vârful unui munte” (< sl. *nedělja* „duminică”) (DEX).

Nedeia (Car) – stradă. V. *supra*.

Negura [négura] (Var) – pădure de foioase. – După s. *negură* „ceață deasă, întunecime, beznă” (DLR).

Nérmeş (M) – afluent al râului Marga. – Toponimul ar trebui raportat la magh. *Nermygh*, atestat documentar la 1477, în care partea finală este echivalentă cu *ügy, vighy* însemnând „apă”. Pentru prima parte a numelui părerile sunt împărțite: Petrovici, *Graiul*, 11-12 spune „elementul de la început nu-mi amintește de nicio formă ungurească cunoscută mie”, iar autorii DTB, referindu-se la oiconimul *Nermed*, notează „pentru prima parte a numelui, cf. Nera”, iar despre *Nera* majoritatea lingviștilor sunt de părere că este de origine autohtonă, radicalul său fiind comun cu cel al altor denumiri de ape din Europa: *Norin* (Dalmația), *Nerete* (Valea Vardarului) *Neretva* (Herțegovina), regăsindu-se și în câteva hidronime baltice: *Neretha*, *Nereta*, *Nerica*. Radicalul *ner-*, *nar-*, *nor-* s-ar găsi, după opinia lui Petar Skok, și într-o inscripție etruscă, precum și în limba greacă. Referindu-se la acest hidronim, Vasile Ioniță îl încadrează în rândul relictelor hidronimice (Ioniță, *Contribuții*, 165-166).

Nevoia [névoja] (Bor) – gol alpin. – După s. *nevoie* „familiar; în imprecății și exclamații”, „dracul, naiba” (< sl. *nevolja*) (DEX, DLR).

Nevoia (PoiMr) – munte. V. *supra*.

Nevoia (sau **Muntele Zlăgnenilor**) (Zg) – munte, locul unde locuitorii Zlagnei duc vara oile, caii și vitele tinere la pășunat. V. *supra*.

Nina (TRu) – deal. – După antrop. *Nina* (DNFR, 334).

Număru 1 (M) – pășune montană pe Vârful Prodanei. – După s. *număr* + determ. numeral.

Număru 2 (M) – pășune montană lângă Valea Rea, mai sus de Măgură. – După s. *număr* + determ. numeral.

O

Oacheșă [uákeșă] (M) – poiană montană în Sturu. – După s. reg. *oacheșă* „(despre oi; rar despre alte animale). De culoare albă cu pete (cearcăne) negre împrejurul ochilor; (despre oameni) cu ochii, părul și sprâncenele negre și cu pielea feței de culoare închisă, brunet” (DEX), cf. și numele de animal *Oakișă* înregistrat de Densusianu, Ț. H., 82 „oacășă, otșelușă pingă otși”.

Obârșia Bolvașniței [~bolvașniți] (M) – platou între dealuri. – După s. *obârșie* „locul de unde începe să se formeze albia unui râu; izvor. Culme, muchie, vârf” (< sl. *obrūšije*) (DEX) + determ. topon. *Bolvașnița* (gen.).

Obârșia Călovii (Obr) – deal, locul de unde izvorăște Calova. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Calova* (gen.).

Obârșia Cocinului Mare (VB) – deal. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Cocinu Mare* (gen.).

Obârșia Culmii Ursului (VB) – deal. – După s. *obârșie* + determ. topon. **Culmea Ursului* (gen.).

Obârșia Grădinii (Obr) – locul de unde izvorăște Godeana. – După s. *obârșie* + determ. subst. *grădină* (gen.).

Obârșia Hodințului [~hodințului] (M) – deal. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Hodinț* (gen.).

Obârșia Idegului [~idégului] (Zer) – fânețe. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Ideg* (cf. top. magh. *Hideg* < adj. magh. *hideg* „rece”, DTB, V, 33, v. și Jordan, *Top. rom.*, 12) (gen.).

Obârșia Măciștii (M) – pășune. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Măciște* (gen.).

Obârșia Malingii [~malinzi] (Bcv) – locul de unde izvorăște Malingea. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Malingea* (gen.).

Obârșia Mânii (Băț) – deal. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Mânea* (gen.).

Obârșia Mânzu [obírša mînđu] (M) – pășune, poiană. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Mânzu* (gen.).

Obârșia Măloásei (TRu) – pădure de foioase. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Măloasa* (gen.).

Obârșia Mărgútei (M) – locul de unde izvorăște pârâul Mărguța. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Mărguța* (gen.).

Obârșia Nérmeș (M) – pășune montană. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Nermeș* (gen.).

Obârșia Prodăni (M) – locul de unde izvorăște Prodana. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Prodana* (gen.).

Obârșia Rámni (Glb) – locul de unde izvorăște Ramna. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Ramna* (gen.).

Obârșia Răméții (Bcv) – deal. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Remetea* (gen.).

Obârșia Rúgului ((Cir) – fânețe. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Rugu* (gen.).

Obârșia Scócului (M) – deal. – După s. *obârșie* + determ. topon. **Socu* (gen.).

Obârșia Scorilii (Mal) – deal. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Scorila* (gen.).

Obârșia Slátinii (VB) – deal. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Slatina* (gen.).

Obârșia Slătínicii (Zăv) – fânețe. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Slătina* (gen.).

Obârșia Slătínii (Glb) – locul de unde izvorăște Slatina. V. *supra*.

Obârșia Șipotului [~șípotului] (M) – locul de unde izvorăște Apa Șipotului. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Șipot* (gen.).

Obârșia Vârcioróvii (Glb) – locul de unde izvorăște Vârciorova. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Vârciorova* (gen.).

Obârșia Văii (TRu) – pădure de foioase. – După s. *obârșie* + determ. subst. *vale* (gen.).

Obârșia Văii Lúpului (Bcv) – deal. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Valea Lúpului* (gen.).

Obârșia Văii Vârciorovii (Glb) – locul de unde izvorăște Valea Vârciorovii. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Valea Vârciorovii* (gen.).

Obârșia Vârciorovii (Obr) – locul de unde pornește Vârciorova. – După s. *obârșie* + determ. topon. *Vârciorova* (gen.).

Obârșile (Bor) – fânețe. – După s. *obârșie* (pl. art.).

Obârșóg (Băț) – vale. – După s. *obârșoacă*, „vale întunecată, înfundătură” (< *obârșie* + *-oacă*), prin schimb de sufix: *-oc* (fem. *-oacă*) > *-og* (DTB, VII, 17).

Obârșia Măștii (M) – pășune, izlaz. – După s. *obârșie* + determ. antrop. *Mășca* (DOR, 318, s. v. *Măcica*) (gen.).

Obéni (Glb) – teren arabil. – După n. grup *obeni* = *ohăbeni* „originari din localitatea Ohaba”.

Oblégi (Dlc) – teren arabil. – După s. *obleagă* (pl.) „pământ lăsat necultivat un an sau doi și care servește în acest timp ca pășune” (DLR, care îl înregistrează în Banat), cu var. *obloagă*, *oblog*, neatestat de dicționare.

Obráțu de la Úlița lu Tomotéi [~tomoćéi] (Mal) – drum. – După s. reg. Ban. *obraț* „cărare printre holde; drum de câmp printre ogoare” (DLR) + determ. topon. *Ulița lu Tomotei* cu prep. comp. *de la*.

Obráțu din Ánini (Mal) – drum. – După s. *obraț* + determ. topon. *Anini* cu prep. *din*.

Obráțu după Ánini (Var) – teren arabil. – După s. *obraț* + determ. topon., cf. *Aninii Strugului*, cu prep. *după*.

Obráțu lu Cálea Mórii (Var) – teren arabil. – După s. *obraț* + determ. topon. *Calea Morii* (gen.).

Obráțu lu Márcu (OR) – drum. – După s. *obraț* + determ. antrop. *Marcu* (DNFR, 291) (gen.).

Obráțu Mare (Mal) – drum. – După s. *obraț* + determ. adj. *mare*.

Obráțu Mic (Mal) – drum. V. *supra*.

Obrejéni (Glb) – teren arabil. – După n. grup *obrejeni* „cei din localitatea Obreja”.

Obrejéni (Băț) – parte a satului. V. *supra*.

Obrejéle (Bor) – șes arabil. – După s. reg. Ban. *obrejă* (pl.) „loc neted ce rămâne după retragerea apelor unui râu” (DLR) „culme stearpă pe un deal; loc înalt și sterp” (Iordan, *Top. rom.* 33), v. și Goicu, *Note*, 29; DTB, VII, 20).

Odáia (Car) – poiană. – După s. *odaie* „așezare gospodărească izolată de sat; fermă mică, târlă de vite etc.; colibă servind de adăpost

provizoriu pescarilor, ciobanilor sau muncitorilor agricoli în timpul lucrului; otac” (< turc. *oda*, bulg. *odaja*) (DEX).

Ogăș (Măg) – pârâu, se varsă în Bistra. – După s. *ogaș* „urmă adâncă (și îngustă) săpată în pământ de șuvoaiele apelor de ploaie” (DEX), „vale îngustă” (DTB, VI, 31), „vale în formă de treacă cu părțile laterale mai lăstate (Porucic, *Lexiconul*, 32).

Ogaș (OR) – cartier al orașului, vale. V. *supra*.

Ogașu Afúnd (Bor) – vale îngustă. – După s. *ogaș* + determ. adj. *afund*.

Ogașu cel Larg (TRu) – pârâu, izvorăște de la Groapa Afundă și se varsă în Măloasa. – După s. *ogaș* + determ. adj. *larg*.

Ogașu Băbei (Zg) – terenuri arabile. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Baba* (v. *supra*) (gen.).

Ogașu Baronăști (Car) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. n. grup *baronești* (cf. antrop. *Baronescu* < s. *baron* + suf. *-escu*) (DNFR, 49).

Ogașu Bisericii (Dlc) – pârâu, izvorăște din Obârșia Bisericii și se varsă în Valea Dalciului. – După s. *ogaș* + determ. subst. *biserică* (gen.).

Ogașu Bóului (TRu) – pârâu, izvorăște din Tocitoare și se varsă în Slatina. – După s. *ogaș* + determ. topon., cf. *Pe Bou* (gen.).

Ogașu Cărbunári (Car) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. topon. *Cărbunari*.

Ogașu Ciungului [~súngului] (TRu) – pârâu, izvorăște din Culmea Lazului și se varsă în Valea Turnului. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Ciungu* (DNFR, 131) sau s. *ciung* „ciot”, „butuc”, „trunchi de copac” (DTB, II, p. 71).

Ogașu Coácăzului (TRu) – pârâu, izvorăște din Culmea Lazului și se varsă în Măloasa. – După s. *ogaș* + determ. subst. *coacăz* (gen.).

Ogașu Cráiului (Bor) – drum forestier. – După s. *ogaș* + determ. topon. *Craiu* (gen.).

Ogașu cu Cleanț (Bor) – deal. – După s. *ogaș* + determ. subst. *cleanț* precedat de prep. *cu*.

Ogașu cu Cleanț în Gúrá (TRu) – pârâu, izvorăște din Culmea Lazului și se varsă în Măloasa. – După s. *ogaș* + determ. subst. *cleanț în gură* „cleanț la vărsare”.

Ogașu cu Imalá¹ (Obr) – fânețe. – După s. *ogaș* + determ. subst. *imală* precedat de prep. *cu*.

Ogașu cu Léspedea (Obr) – fânețe. – După s. *ogaș* + determ. subst. *lespede* precedat de prep. *cu*.

¹ În *Monografia comunei Obreja*, p. 13, toponimul apare cu forma *Ogașul cu Imală Neagră*.

Ogașu cu Ócnele (Obr) – vale îngustă și pârâu. – După s. *ogaș* + determ. subst. *ocnă* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Ogașu cu Strúnga (Bor) – pășune împădurită. – După s. *ogaș* + determ. subst. *strungă* precedat de prep. *cu*.

Ogașu cu Stúpu (TRu) – pârâu, izvorăște din Culmea Lazului și se varsă în Măloasa. – După s. *ogaș* + determ. subst. *stup* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Ogașu cu Țânțári (TRu) – pârâu, izvorăște din Culmea Măloasei și se varsă în Măloasa. – După s. *ogaș* + determ. subst. *țânțar* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Ogașu de la Fața Slátinii (TRu) – pârâu, izvorăște de sub Măgură și se varsă în Slatina. – După s. *ogaș* + determ. topon. *Fața Slatinii* precedat de prep. comp. *de la*.

Ogașu de la Tău Pórcului (TRu) – pârâu, izvorăște din Culmea Măloasei și se varsă în Măloasa. – După s. *ogaș* + determ. topon. *Tău Porcului* precedat de prep. comp. *de la*.

Ogașu de la Groápa Afúndă (Dlc) – pârâu, izvorăște de sub Culmea Lazului și se varsă în Valea Dalciului. – După s. *ogaș* + determ. topon. **Groapa Afundă* precedat de prep. comp. *de la*.

Ogașu de la Tortomír (Obr) – fânețe. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Tortomir* precedat de prep. comp. *de la*.

Ogașu Dămăschín (Dlc) – pârâu, izvorăște din Cracu lu Dămian și se varsă în Valea Dalciului. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Dămăschin* (DNFR, 162).

Ogașu Dobréștii (Bor) – vale. – După s. *ogaș* + determ. topon. *Dobreasca* (gen.).

Ogașu Fășcului (Bor) – drum forestier. – După s. *ogaș* + determ. topon. *Fășcu* (gen.).

Ogașu Feregáruului (RusM) – vale cu multă ferigă. – După s. *ogaș* + determ. subst. *ferigar* (gen.).

Ogașu Frásinului (Bor) – fânețe. – După s. *ogaș* + determ. subst. *frasin* (gen.).

Ogașu Iénii (Car) – teren arabil. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Ienea* (cf. antrop. *Iene*) (DNFR, 254) (gen.).

Ogașu la Fund (Bor) – pășune împădurită. – După s. *ogaș* + determ. subst. *fund* precedat de prep. *la*.

Ogașu Láscănuului (TRu) – pârâu, izvorăște din Pleșa și se varsă în Slatina. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Lascănu* (cf. *Lascău*, ung. *Latskó*) (DNFR, 273) (gen.).

Ogașu Lázului (Dlc) – pârâu. – După s. *ogaș* + determ. topon. *Laz* (gen.).

Ogașu lu Boacă (TRu) – pârâu, izvorăște din Culmea Pleșii și se varsă în Slatina. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Boacă* (< s. *boacă* „un fel de nap care seamănă cu guliile”) (DNFR, 66), cf. și *boacă* „clopot mare din tablă pentru oi” (MDA, I, 284) (gen.).

Ogașu lu Búba (Obr) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Buba* (cf. bg. *Buba*, cf. și ucr. *buba* „bob, bobită”) (DNFR, 82) (gen.).

Ogașu lu Buba (OR) – ogaș. V. *supra*.

Ogașu lu Călimán (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. topon. *Căliman*, cf. *Cracu lu Căliman*. Inițial numele s-ar fi numit **Ogașu lu Cracu lu Căliman*.

Ogașu lu Dumítru (Bcv) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Dumitru* (DNFR, 186) (gen.).

Ogașu lu Firáru (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Firáru*, v. *supra Cracu lu Firár* (gen.).

Ogașu lu Fódor (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. topon. *Fodoru* (gen.).

Ogașu lu Iáia (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Iaia* (DNFR, 352) (gen.).

Ogașu lu Ion (Zg) – terenuri arabile. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Ion* (gen.).

Ogașu lu Iosiv [~iósîv] (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Iosiv* (gen.).

Ogașu lu Neagóie (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Neagoe* (cf. sl. *Njagoe*) (DNFR, 327) (gen.).

Ogașu lu Pistrítu (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Pistrițu* (gen.).

Ogașu lu Rău (PoiMr) – pârâu, izvorăște din Barnița și se varsă în Valea Mare. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Rău* (poreclă) (gen.).

Ogașu lu Rusalín (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Rusalín* (DNFR, 391) (gen.).

Ogașu lu Sámu (Obr) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Simu* (DNFR, 416) (gen.).

Ogașu lu Semeníca (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. topon. *Semenica* (gen.).

Ogașu lu Staimír (Zer) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Staimir* (DOR, 374, DNFR, 423) (gen.).

Ogașu lu Túrtu (Obr) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Turtu* (cf. antrop. *Turtă*, *Turtea*, *Turteș*, *Turtilă*, *Turtui*) (DOR, 394) (gen.).

Ogașu lu Víga (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. topon., cf. *Cucuiu lu Víga* (gen.).

Ogașu Lúng (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. adj. *lung*.

Ogașu Lúpului (Dlc) – pârâu, izvorăște din poiana Laz și se varsă în Valea Dalciului. – După s. *ogaș* + determ. subst. *lup* (gen.) sau antrop. *Lupu* (gen.).

Ogașu Mútului (Car) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. antrop. *Mutu*. Cf. *supra La Mutu* (gen.).

Ogașu Negurós (Obr) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. adj. *neguros*.

Ogașu Păiúșului (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. subst. *păiuș* (diminutiv al lui *pai*) (gen.).

Ogașu Peréni (Car) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. n. grup *pereni* (< top. *Păru*).

Ogașu Pietrós (Obr) – vale îngustă cu pârâu. – După s. *ogaș* + determ. adj. *pietros*.

Ogașu Pópüi (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. subst. *popă* (gen.).

Ogașu Pórcului (Obr) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. subst. *porc* (gen.).

Ogașu Rău (Obr) – vale îngustă cu pârâu. – După s. *ogaș* + determ. adj. *rău*.

Ogașu Scărilor (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. topon. *Scările* (gen.).

Ogașu Șărului (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. topon. *Șaru* (gen.).

Ogașu Țigánului (Car) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. subst. *țigan* (gen.).

Ogașu Văii Lúpului (TRu) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. topon., cf. *Valea Văilup* (gen.).

Ogașu Văcărăței (Car) – teren arabil, drum ce duce spre Văcărăță. – După s. *ogaș* + determ. topon. *Văcărăță*.

Ogașu Vézii (Bor) – ogaș. – După s. *ogaș* + determ. topon. *Veza* (gen.).

Ogășélu (Cic) – ogaș cu apă numai când plouă. – După s. dim. *ogășel*.

Ogoáre (VB) – deal cu fânețe. – După s. *ogor* (pl.) „bucată de pământ cultivată sau cultivabilă; țarină. Câmp semănat cu același fel de plante (de obicei cereale); teren agricol, proprietate agricolă. Teren arabil folosit ca pășune timp de un an, pentru a fi mai fertil în anii următori; pârloagă” (< scr. *ugar*) (DEX).

Ogoare (Zăv) – deal cu fânețe. V. *supra*.

Ogrăzi [ogrăđ] (Iaz) – luncă. – După s. *ogradă* (pl.) „curte, bătătură. 2. (reg.) Grădină cu pomi fructiferi; livadă. 3. Gospodărie (alcătuită din casă și acareturi) a unui boier; curte boierească” (< sl. *ograda*) (DEX).

Ogrăzi (M) – poiană, pășune, izlaz pe Valea Mânzului. V. *supra*.

Ogrăzi (Zer) – grădini. V. *supra*.

Olán (Obr) – izlaz comunal. – După s. *olan* (pl.) „piesă de argilă arsă, de obicei de formă semicilindrică, folosită ca învelitoare a (crestelor) acoperișului, a streșinilor”, „tub de argilă arsă din care se fac canale de scurgere a apei, coșuri pentru fum” (DLR).

Olánu (Bor) – pârau. V. *supra*.

Olănélú (Bor) – câmpie alpină cu pădure de foioase și conifere. – După top. *Olanu* + suf. dim. *-el*.

Olșița (TRu) – teren arabil și fânețe. – Probabil după un antrop. *Olșița*, cf. s. *oloș* „pitic” (DAR) + suf. dim. *-ița*.

Olteána (Măr) – afluent al Pârâului Șucu, cu o lungime de 11/34 km². – După antrop. pop. (fem.) *Olteana* „locuitoare provenită din Oltenia sau de pe lângă Olt”; „femeia lui Olteanu” sau < adj. *olteana*, cu valoare posesivă, însemnând „proprietatea lui Olteanu” (cf. DTB, VII, 73).

Olteana (PoiMr) – drum forestier și pârau repede.

Ométe (Ciut) – groapă. – După s. reg. *omete* „nămete, troian” < scr. *omet* „măturătură” (CADE), „grămadă de zăpadă, troian” (Densusianu, Ț. H., 327). Toponimul nostru ar putea fi raportat și la un antroponim *Omete* < *om* + suf. cu val. col. *-ete* (cf. Goicu, *Cercetări*, p. 114-115, care dă câteva exemple de antroponime românești „descendente ale supranumelui *homō* „om” pe baza PATROM (*Dictionnaire historique de l'anthroponymie romane. Patronymica romanica. Volume II/1. L'homme et les parties du corps humain* (première partie)).

Orășeni (Iaz) – teren în pantă. – După n. grup *orășeni* „caransebeșeni”.

Orlea [órl'ęa] (Bor) – fânețe. – După sl. *or(ĭ)lja*, adj. pos. „al vulturului”, Petrovici, *Adjective*, 76, v. și antrop. *Orlea* (DNFR, 346 *apud* DTB, VII; 82), cf. și Densusianu, Ț. H., 70.

Óstrovu (Cir) – insulă. – După s. *ostrov* „insulă mai mare. 2. Insulă fluvială formată în urma unui proces de acumulare” (< sl. *ostrovŭ*) (DEX).

Ostrovu din Ogrăzi (Iaz) – ostrov în Ogrăzi. – După s. *ostrov* + determ. topon. *Ogrăzi* precedat de prep. *din*.

Ostrovu lu Nicoréscu (Iaz) – ostrov în Troian. – După s. *ostrov* + determ. antrop. *Nicorescu* (< *Nicoară* (DNFR, 333) + suf. *-escu*) (gen.).

Ostrovu lu Strâmbón (Iaz) – ostrov în Troian. – După s. *ostrov* + determ. antrop. *Strâmbón* (< *Strâmbu* (DNFR, 428) + suf. *-ón*) (gen.).

Ostrovu Maciovénilor (Ciut) – teren arabil. – După n. grup *macioveni* „cei din localitatea Maciova” (gen.).

Ostrovu Pópîi (Iaz) – locul unde s-a despărțit Ieruga în două părți pentru ca apoi să se reunească. – După s. *ostrov* + determ. subst. *popă* (gen.).

Oșlág (Glb) – pădure. – După s. *oșlag*, var. neînregistrată de dicționare a lui *obșleag* „tăietură de pădure” < germ. *Abschlag* „grămadă de copaci tăiați” (DLR, cf. DTB, VII, 90)

Ou (Zăv) – deal. – După s. *ou*, prin extindere „ridicătură de teren în formă ovală” (DTB, VII, 92).

P

Pádeș (RusM) – munte și pârau, izvorăște din Padeș și se varsă în Bistra Rusca. – Sugestiile etimologice privind toponimul nostru sunt numeroase – după sl. *pad-* „a cădea”, cf. apel. rus. *padb* „vale”, cf. arom. *pade* „loc, șeș, pajiște” (Iordan, *Top. rom.*, 525, Ioniță, *Glosar*, 37, Popescu, *Graiul*, 140). Lingvistul clujean I. Pătruț, OR, 135 pune sub semnul întrebării explicația propusă de acad. Iordan, și anume din tema slavă *pad-*, propunând o raportare a toponimului la un antroponim *Padeș* < *Padea* + suf. *-eș*, ca și *Radeș* < *Radu* + suf. *-eș* etc. Fără a exclude total posibilitatea ca toponimul *Padeș* să provină de la un antroponim omofon, care să fi desemnat pe proprietarul unei anumite moșii sau pe întemeietorul unei localități, Vasile Frățilă e de părere că toponimul *Padeș* ar trebui raportat la un apelativ *padeș* având sensul de „platou” (cf. Frățilă, *Padeș*, 408-417, v. și Frățilă, *Etimologii*, 149-163). De altfel, Domnia Sa face trimitere la localitatea hațegană Râu de Mori, unde apelativul pare să fie cunoscut de către localnici. Cf. Giuglea, Homorodean, Stan, *Râu de Mori*, 55 care înregistrează un toponim *Fața Pădeșelului* pe care îl explică prin „diminutiv al lui *padeș*, cunoscut în localitate cu sensul «platou mic». Lingvistul timișorean susține cu argumente bine fondate un etimon slav vechi pentru apelativul *padeș* ce stă la baza formării numelui topic *Padeș*.

Padina Cioclodánului (VB) – deal cu fânețe. – După s. *padină* „loc aproape plan sau ușor scobit, de obicei în vârful unui deal sau al unui munte. Mică depresiune, circulară sau alungită, dezvoltată de obicei pe loess prin tasare; crov” (< bg. *padina*) (DEX) + determ. topon. *Cioclodanu* (gen.).

Pádina Mică (Zg) – terenuri arabile. – După top. *Padina* + determ. adj. *mică*.

Pádina Mare (Zg) – terenuri arabile. – După top. *Padina* + determ. adj. *mică*.

Pádina Pádeșului (VB) – fânețe. – După s. *padină* + determ. topon. *Padeș* (gen.).

Pádina Roții [~rótî] (VB) – fânețe și teren arabil. – După s. *padină* + determ. subst. *roată* (gen.).

Pádina Zmeurárului (VB) – fânețe. – După s. *padină* + determ. subst. *zmeurar* (gen.).

Páltinu (Bor) – pădure de foioase și conifere. – După s. *paltin*.

Paltinu (Glb) – deal.

Pánga (Iaz) – deal cu fânețe și pârau mic care se varsă în Acsin. – După antrop. *Panga* < *Pangal* cu apocopă (DOR, 342, DNFR, 351) < gr. *Pangalos* „prea frumos”.

Panga (Obr) – livadă. V. *supra*.

Pasionărea (act. **Ștefan Jianu**) (Car) – stradă.

Pădínile (Băț) – fânețe. – După s. *pădină* (pl.).

Pădina (Mal) – fânețe. – După s. *pădină*.

Pădina Baicului [pădina báicului] (Bor) – câmpie alpină. – După s. *pădină* + determ. topon. *Baicu* (gen.).

Pădina cu Gróși (M) – poiană submontană împădurită pe Valea Măciște, „loc drept la poalele dealului, cu lemne tare groase”. – După s. *pădină* + determ. subst. *gros* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Pădina la Lac (Măr) – loc drept cu fânețe. – După s. *pădină* + determ. topon. *Lacu* precedat de prep. *la*.

Pădina lu Chirilă (Vos) – teren arabil. – După s. *pădină* + determ. antrop. *Chirilă* (cf. bg. *Kiril*) (DNFR, 117) (gen.).

Pădina lu Lulă (Bor) – pășune împădurită. – După s. *pădină* + determ. antrop. *Lulă*, v. *supra Frunțile lu Lulă* (gen.).

Pădurea Cárpen (Car) – pădure de foioase. – După s. *pădure* + determ. topon. *Carpen*, cf. *La Carpeni*.

Pădurea cu Buturúgi (RusM) – pădure de foioase și conifere. – După s. *pădure* „mulțime de copaci care acoperă compact o întindere relativ mare de pământ” (DEX) + determ. subst. *buturugă* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Pădurea Dosu Râului (Bor) – pădure de foioase. – După s. *pădure* + determ. topon. **Dosu Râului*, cf. top. *Râu Mare*.

Pădurea Măliței (Bor) – pădure de foioase. – După s. *pădure* + determ. topon. *Malița* (gen.).

Pădurea Mare (Ciut) – pădure de foioase. – După s. *pădure* + determ. adj. *mare*.

Pădurea Mare (Dlc) – pădure de foioase și conifere. V. *supra*.

Pădurea Mare (Vos) – pădure de foioase. V. *supra*.

Pădurea Mare (Zăv) – pădure de foioase în Măgura. V. *supra*.

Pădurea Mică (Zăv) – pădure de foioase. – După s. *pădure* + determ. adj. *mică*.

Pădurea Múga (Glb) – pădure de foioase. – După s. *pădure* + determ. antrop. *Muga* (DNFR, 319) sau dintr-un radical **mug* (care ar sta la baza lui *mugur*, înrudit cu *mag*, care exprimă o proeminență geografică, v. Ioniță, *Nume*, 200-202).

Pădurea Răcuinii (Bor) – pădure de foioase pe valea râului Slătinoara. – După s. *pădure* + determ. topon. *Răcuina*, cf. *Cracu Răcuinii* (gen.).

Pădurea Văruțu (Var) – pădure de foioase. – După s. *pădure* + determ. topon. *Văruțu* (< top. *Var* + suf. *-uț*).

Păduricea [pădurísa] (M) – deal submontan acoperit cu pădure de fag, străbătut de un afluent al râului Marga ce poartă același nume. – După s. dim. *pădurice*.

Păpușériu (Zăv) – cale de acces spre Munții Rusca. – După antrop. *Păpușaru* (cf. *Păpușă*, *Păpușaru*) (DOR, 344).

Pârdálnica (TRu) – deal. – După adj. *pârdalnic* „care face năzbătii” (DEX), prin metaforizare.

Pârleáz la Copáci (Dlc) – drum din cimitir către Copaci. – După s. *pârleaz* „trecătoare îngustă peste gard” (< bulg., sb. *prelaz*) (DEX) + determ. topon. *Copace* precedat de prep. *la*.

Pârleázu de la Chiésu (Zer) – fânețe. – După s. *pârleaz* + determ. antrop. *Chiesu* (< *Chesarie*), cf. și antrop. *Chesa* < s. cr. *kesa* „pungă” (DNFR, 113) precedat de prep. comp. *de la*.

Pârleazu de la Iván (Zer) – fânețe. – După s. *pârleaz* + determ. antrop. *Ivan* (cf. sl. *Ivan* „Ioan”) (DNFR, 263) precedat de prep. comp. *de la*.

Pârleazu Văcánt (Var) – fânețe. – După s. *pârleaz* + determ. adj. *vacant*.

Pârâu Acsín [părău acsín] (Var) – pârâu, izvorăște din Vatra Satului și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* „apă curgătoare mică; râu mic. 2) Curs de apă format din precipitații atmosferice” (cf. alb. *përrua*) (DEX) + determ. antrop. *Acsin* (cf. *Acsinte*) (DNFR, 21).

Pârâu Acsín (Iaz) – pârâu, se formează în sat și se varsă în Bistra, cu o lungime totală de 17 km/59 km². – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Acsin* (gen.), v. *supra*.

Pârâu Bărnița (PoiMr) – pârâu, izvorăște din Măgura și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Bărnița*.

Pârâu Bărnicioru [~bărnişóru] (PoiMr) – pârâu izvorăște din Măgura și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. **Bărnicioru* < *Bărnița* + suf. *-ior*.

Pârâu Bâii (PoiMr) – pârâu, izvorăște din Măgura și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Bâia* (gen.).

Pârâu Bércului (TRu) – pârâu, izvorăște din Culmea Borloviței și se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Bercu* (gen.).

Pârâu Blójului (Măr) – pârâu, izvorăște din Munții Blojului și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Bloju* (gen.).

Pârâu Bolintuș (Obr) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Bolintuș* (< *Bolintin* (DOR, 25) cu schimbare de sufix *-in/-uș*).

Pârâu Boșorog (M) – afluent al Stârnei. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Boșorog* (poreclă) < adj. *boșorog*.

Pârâu Brádului (TRu) – pârâu, izvorăște din Culmea Borloviței și se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. subst. *brad* (gen.).

Pârâu Bruscălanului (TRu) – pârâu, izvorăște din Culmea Lazului și se varsă în Valea Turnului. – După s. *pârâu* + determ. subst. *bruscălan* (gen.).

Pârâu Bucovița Mică (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Bucovița Mică*.

Pârâu Bucurușelu Mic (Obr) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Bucurușelu Mic* (< *Bucurușu* + suf. dim. *-el*).

Pârâu Căprioru (TRu) – pârâu, izvorăște din Culmea Borlovița și se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. topon., cf. *Pe Căprioru*.

Pârâu Cărbúna (Iaz) – pârâu, izvorăște din Poiana Mare și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. **Cărbuna* (< *Cărbune* + suf. *-a*).

Pârâu Cătămáruului (RusM) – pârâu, izvorăște din Munții Poiana Ruscă și se varsă în Bistra Rusca. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Cătămaru* (gen.).

Pârâu Cățelului [~cățálului] (Băț) – pârâu în masivul Poiana Ruscă. – După s. *pârâu* + determ. subst. dim. *cățel* (gen.).

Pârâu Cățelului (M) – afluent al Stârnei.

Pârâu Cengăilor [părău séngăilor] (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + numele de grup *cengăi* < *ceangăi*, sg. *ceangău* „nume dat populației de grai românesc și maghiar și de religie catolică, emigrată de-a lungul timpului din sud-estul Transilvaniei în Moldova (mai ales în județul Bacău); (și la sg.) persoană care face parte din această populație” (< magh. *csángó*) (DEX).

Pârâu Cerbului [părău sérbului] (Băț) – pârâu, izvorăște din Măgura. – După s. *pârâu* + determ. subst. *cerb* (gen.).

Pârâu Chiceanului [parău kíśánului] (Băț) – pârâu în masivul Poiana Ruscă, izvorăște din Chiceanu și se varsă în râul Cornișor. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Chiceanu* (< top. *Checea* + *-ean*) (gen.).

Pârâu Chéii (PoiMr) – pârâu, izvorăște din Măgura și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon., cf. *Dealul Cheii* (gen.).

Pârâu Ciocáne (RusM) – pârâu, se varsă în Rusca. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Ciocan* (pl.).

Pârâu Ciréșului (Cir) – pârâu, se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. subst. *cireș* (gen.).

Pârâul Cócini (Vos) – pârâu, izvorăște din Măgura și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Cocinu* (interesantă este forma de gen. masc. prin analogie cu *pârâu*).

Pârâu Cómonii (Băț) – pârâu, izvorăște din Comona de Sus. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Comona* (gen.).

Pârâu Cornișoánei (Băț) – pârâu, izvorăște din Râpi și se varsă în Nermeș. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Cornișoáne* (< *Corniș* + suf. *-oáne*) (gen.).

Pârâu cu Aglici [~aglís] (M) – afluent al Mărguței. – După s. *pârâu* + determ. subst. *aglică* (pl.) „plantă erbacee care crește prin pajiști și pășuni, cu flori albe sau roz, foarte parfumate, și fructe capsule” (< bulg. *aglica*, sb. *jaglika*) (DEX) precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Ánini (Car) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. subst. *anin* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Boj (M) – afluent al Nermeșului. – După s. *pârâu* + determ. subst. *boj* (< *boji*), pl. lui *boz* „plantă erbacee cu miros neplăcut, cu flori albe și cu fructe negre” (cf. ucr. *boz*, bg. *báze*) (DEX) precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Bórd (Băț) – pârâu, izvorăște din Prodana și se varsă în Nermeș. – După s. *pârâu* + determ. subst. *bord* precedat de prep. *cu*. Cf. și Densusianu, Ț. H., 65.

Pârâu cu Bordu (M) – afluent al Hodințului. V. *supra*.

Pârâu cu Cernéle (M) – terasa IV a Bistrei pe partea stângă. – După s. *pârâu* + determ. subst. *cerneală* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Imălă (M) – afluent al Stârnei. – După s. *pârâu* + determ. subst. *imală* precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Jâr (Bcv) – pădure de fag în masivul Poiana Ruscă, populată de mistreți. – După s. *pârâu* + determ. subst. *jir* precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Lespezi [părău cu liéspid] (M) – afluent al Nermeșului. – După s. *pârâu* + determ. subst. *lespede* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Măru (Măg) – mină de mică. – După s. *pârâu* + determ. subst. *măr* precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Măru (Măr) – pârâu, izvorăște din Vârful Runcurel și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. subst. *măr* precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Ráci (RusM) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. subst. *rac* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Șánțu (Bcv) – pășune alpină în masivul Poiana Ruscă. – După s. *pârâu* + determ. subst. *șanț* precedat de prep. *cu*. Luca, *Descoperiri*, 50 vorbește despre punctul *Șanțuri*, unde s-a descoperit o spadă medievală.

Pârâu Dálciu (Măr) – pârâu, izvorăște de sub Groapa Hobanului și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. oicon. *Dalci*.

Pârâu Dalciului (Zer) – pârâu se varsă în Sebeș.

Pârâu de Jos [părău de zos] (Bcv) – afluent al Malingei. – După s. *pârâu* + determ. adv. *jos*.

Pârâu de la Cioáce (Obr) – pârâu, izvorăște de sub Vârful Ascuțita Mare și se varsă în Vârciorova. – După s. *pârâu* + determ. subst. *cioacă* (pl.) precedat de prep. comp. *de la*.

Pârâu de la Crăcu Șumarului (Glb) – pârâu, izvorăște de sub Culmea Joianului și se varsă în Purcăriața Mare. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Cracu Șumarului* precedat de prep. comp. *de la*.

Pârâu de la Icoamnă (PoiMr) – pârâu, izvorăște din Măgura și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. subst. *icoamnă* precedat de prep. comp. *de la*.

Pârâu de la Scorúș (Glb) – pârâu, se varsă în Vârciorova. – După s. *pârâu* + determ. subst. *scoruș* precedat de prep. comp. *de la*.

Pârâu Deianului (Zăv) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Deian* (< antrop. *Deia* (DOR, 258) + suf. *-an*) (gen.).

Pârâu Dolea [părău duólia] (Băț) – pârâu, izvorăște din Râpi și se varsă în Nermeș. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Dolea*, cf. *La Dole*. Cf. și Densusianu, Ț. H., 63 – *Dolea*.

Pârâu Fătăciunea [părău fătășiúna] (Băț) – pârâu, izvorăște din Măgura. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Fătăciunea* (gen.).

Pârâu Florușului [parău florușulu] (Băț) – pârâu în masivul Poiana Ruscă, izvorăște din Vârful Cornul și se varsă în râul Cornișor. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Florușu* (gen.).

Pârâu Frásinului (Glb) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Frasinu* (gen.).

Pârâu Groápa Bistrii (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Groapa Bistrii* (gen.).

Pârâu Hodinț (Măr) – pârâu, izvorăște de sub Tâlvele Mici și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Hodințu*.

Pârâu Husarului [părău husáruļu] (Băț) – fânețe. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Husaru* (< s. *husar* „soldat din cavaleria ungurească”) (DNFR, 250) (< ung. *huszár*) (DEX) (gen.).

Pârâu Iéderii (TRu) – pârâu, izvorăște din Valea Iederii și se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Iedera* (gen.), cf. *Culmea Iederii*.

Pârâu Icleanului [parău icliánulu] (Băț) – pârâu în masivul Poiana Ruscă. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Iclean* (< adj. *iclean* = *viclean*) (gen.).

Pârâu Iovănescului (Bcv) – afluent al Malingei, „acolo au stat ai lui Iovănescu, care a lucrat la pădure”. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Iovănescu*, cf. top. *Cracu Iovănescului*, *Muchia Iovănescului*, (gen.).

Pârâu Izvoréle (PoiMr) – pârâu, izvorăște din Măgura și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. subst. *izvor* (pl.).

Pârâu Lăcului (TRu) – pârâu, izvorăște din Culmea Borloviței și se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. topon., cf. top. *Lacu de la Zervești* (gen.).

Pârâu Lăcșoare (TRu) – pârâu, izvorăște de la Poiana lu Șumărescu și se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Lăcșor* (pl.).

Pârâu lu Bărnă (M) – afluent al Stârnei. – După s. *pârâu* + determ. antrop. (cf. antrop. *Barna* < magh. *barna* „bour” sau ucr. *barna* „bou cu părul cenușiu închis”, cf. și *bărnă*, unde *a* < *â* „(fals) etimologic” (DNFR, 49), cf. și magh. *barna* „brunet” (Frățilă, STD, 52) (gen.).

Pârâu lu Brigădă (Iaz) – pârâu mic care se varsă în Ierugă. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Brigadă* < *brigadă* „mare unitate militară, formată dintr-un număr variabil de regimente, batalioane și divizioane. 2. Formație (stabilă) de lucru, compusă din muncitori organizați adesea pe echipe și pe schimburi sau pe faze de operație, în vederea îndeplinirii unei sarcini de producție” (DEX) (gen.).

Pârâu lu Bereuoăne (Glb) – pârâu, izvorăște de la Culmea Joianului și se varsă în Valea Satului. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Bereoane* (< *Ber(e)a* + suf. *-oaîne*), cf. *La Bereoane* (gen.).

Pârâu lu Búru (Iaz) – pârâu mic care se varsă în Acsin. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Buru*, cf. top. *Izvoru lu Buru*.

Pârâu lu Chilóm (M) – afluent al Stârnei. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Chilom* (< s. *chilom* (< tc. *külünk(gü)*) „un fel de baltag”, „măciucă”, „lovitură de pumnal” (DNFR, 115)) (gen.).

Pârâu lu Fărcaș (M) – afluent al Stârnei. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Fărcaș* (< ung. *farkas* „lup”) (DNFR, 194) (gen.).

Pârâu lu Fata Neagră [pârâu lu fâta neágră] (Băț) – pârâu, izvorăște din Văratice și se varsă în Nermeș. – După s. *pârâu* + determ. subst. *fată* (gen.) + determ. adj. *neagră*.

Pârâu lu Friț (Mal) – pârâu, izvorăște din Strâmba și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Friț* „domn care a avut o avere mai mare înainte de împărțeala agrară”. Nume german, hipocoristic format cu suf. *-z* de la *Friedrich* sau alte nume (vezi Wolfgang Fleischer, *Die deutsche Personennamen*, Berlin, 1964, p. 25, *apud* Frățilă STD, 64), v. și antrop. *Frenț* (DOR, 277).

Pârâu lu Giúrgi (PoiMr) – pârâu, izvorăște din Măgura și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Giurgi* (gen.), cf. top. *Giurgi*.

Pârâu lu Góst (Obr) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Gost* (< s. *gost* „musafir, oaspete” (DAR) (< srb. *gost*) (DER).

Pârâu lu Hóba (Iaz) – pârâu mic care se varsă în Acsin. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Hoba*, cf. top. *Fântâna lu Hoba*.

Pârâu lu Lăpădat (M) – afluent al Stârnei. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Lăpădat* (gen.), cf. top. *Groapa lu Lăpădat*.

Pârâu lu Mădă (Glb) – pârâu, izvorăște din Rămnuța și se varsă în Ramna. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Mădă*, cf. top. *Cracu lu Mădă*.

Pârâu lu Mărgánu (Bor) – pășune. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Mărgan* (< top. *Marga* + suf. *-an*).

Pârâu lu Neágu (Bor) – pășune. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Neagu*, v. *supra Neagu*.

Pârâu lu Páia (Iaz) – pârâu mic care se varsă în Acsin. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Paia* (DOR, 341), hipoc. de la *Pavel* (gen.).

Pârâu lu Pópa Jiánu (Iaz) – pârâu mic care se varsă în Acsin. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Popa Jianu*.

Pârâu lu Róșu (Glb) – pârâu, izvorăște de la Culmea Joianului și se varsă în Valea Satului. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Roșu* (DNFR, 398) (gen.).

Pârâu lu Stán (VMg) – pârâu, se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Stan* (gen.).

Pârâu lu Stoicán (Ciut) – izlaz comunal. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Stoican* (< *Stoica* + suf. *-an*) (DNFR, 426).

Pârâu lu Stráiiș (Glb) – pârâu, izvorăște de la Culmea Joianului și se varsă în Valea Satului. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Straișă* (poreclă) (< s. *straișă*).

Pârâu lu Vălintínu (Glb) – pârâu, izvorăște din Vecsăle și se varsă în Valea Satului. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Vălintinu*, var. a lui *Valentin*.

Pârâu Lúpului (RusM) – pârâu, izvorăște din Vârful Boul și se varsă în Lozna. – După s. *pârâu* + determ. subst. *lup* (gen.).

Pârâu Mare (RusM) – pârâu, se varsă în Rusca. – După s. *pârâu* + determ. adj. *mare*.

Pârâu Mare (VB) – teren arabil. – După s. *pârâu* + determ. adj. *mare*.

Pârâu Mare (M) – afluent al Prejbei. – După s. *pârâu* + determ. adj. *mare*.

Pârâu Mára (VMg) – pârâu ce desparte localitatea Vama Marga de Băuțar. Aici se găsește fundația postului de pază al grănicerilor. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Marga*.

Pârâu Mórii (Iaz) – teren arabil și fânețe. – După s. *pârâu* + determ. subst. *moară* (gen.).

Pârâu Mórui (RusM) – pârâu, izvorăște din Munții Poiana Ruscă și se varsă în Bistra Rusca. – După s. *pârâu* + determ. subst. *moară* (gen.).

Pârâu Mărișchii (Vos) – pârâu, izvorăște din Cocinu și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Marișca* (cf. ung. *Mariska* „Mărioara”) (DNFR, 293) (gen.).

Pârâu Mic (M) – afluent al Prejbei. – După s. *pârâu* + determ. adj. *mic*.

Pârâu Mânzului (Băț) – pârâu, izvorăște din Solomonu. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Mânzu* (gen.).

Pârâu Mórilor (Glb) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. subst. *moară* (gen. pl.).

Pârâu Munteánului (Bcv) – pădure de fag și fânețe în masivul Țarcu-Godeanu. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Munteanu* (gen.).

Pârâu Neágu (TRu) – pârâu, izvorăște din Culmea Borloviței și se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Neagu* (gen.).

Pârâu Neámțului (Glb) – pârâu, izvorăște din Pădurea Pârâu Neamțului și se varsă în Bistra în dreptul localității Var. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Neamțu* (gen.).

Pârâu Néгри (RusM) – pârâu, cu o lungime de 5 km/16 km². – După s. *pârâu* + determ. n. grup *negri* < *negru* „miner”.

Pârâu Obrejénilor (Băț) – pârâu în masivul Poiana Ruscă, izvorăște din Valea Mânea și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + n. grup *obrejeni* „cei din localitatea Obreja”.

Pârâu Páltinului (Glb) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. subst. *paltin* (gen.).

Pârâu Petrișór (Vos) – pârâu, izvorăște din Cocinu și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Petrișor* (< antrop. *Petru* + suf. dim. *-ișor*).

Pârâu Petrinél (RusM) – pârâu, se varsă în Rusca. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Petrinel* (< antrop. *Petrin* (DNFR, 364) + suf. dim. *-el*).

Pârâu Piétrii (Bor) – pădure amestec. – După s. *pârâu* + determ. subst. *piatră* (gen.).

Pârâu Piétrii (TRu) – pădure de foioase și conifere și pârâu, izvorăște din Valea Pârâu Pietrii și se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. subst. *piatră* (gen.).

Pârâu Piúț (PoiMr) – pârâu, izvorăște din Barnița și se varsă în Valea Mare. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Piuț* (< *Piu* (DNFR, 368) + suf. dim. *-uț*) (gen.).

Pârâu Pléșu (VB) – pârâu, izvorăște din Pleșu și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon., cf. top. *Pleșa*, având formă de masc. influențată de determinatul său *pârâu*.

Pârâu Poieniții (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Poienița*, cf. top. *Muntele Poienița* (gen.).

Pârâu Popii (M) – afluent al Slatinei. – După s. *pârâu* + determ. subst. *popă* (gen.).

Pârâu Popii (Băț) – pârâu în masivul Poiana Ruscă, izvorăște din Dealu Văii și se varsă în Bistra; fostă pășune alpină, actualmente împădurită. – După s. *pârâu* + determ. subst. *popă* (gen.).

Pârâu Porcului (RusM) – pârâu, izvorăște din Tâlva Mare și se varsă în Bistra Rusca. – După s. *pârâu* + determ. subst. *porc* (gen.), cf. și top. *Ascuțita Porcului* (gen.).

Pârâu Pôrții de Fier a Transilvâniei (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Poarta de Fier a Transilvaniei* (gen.).

Pârâu Poroșța (Băț) – pârâu, izvorăște din Măgura. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Poroșita* (< *Poroșu* < *poroš* „foarte roșu, cf. și *poroš* (despre cai) „nărvaș” (DNFR, 376) + suf. dim. *-ița*).

Pârâu Prějba (Vos) – pârâu, izvorăște din Babini și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Prejba*.

Pârâu Radomila (Băț) – fânețe și pârâu în masivul Poiana Ruscă, izvorăște din Urzăște și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Radomila*.

Pârâu Ruschiței (Rusț) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Ruschița* (gen.).

Pârâu Sălășu Mare (Glb) – pârâu, izvorăște din Vecsăle și se varsă în Valea Satului. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Șălășu Mare* (< *sălăș* + determ. adj. *mare*).

Pârâu Sălătruc (Măr) – pârâu, izvorăște de sub Preluca Lungă și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Sălătruc*, cf. top. *În Sălătruc*.

Pârâu Sârbului (M) – afluent al Mărguței. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Sârbu* (gen.), cf. top. *Apa Sârbului, Izvoru Sârbului*.

Pârâu Sécului (Băț) – pârâu, izvorăște din Râpi și se varsă în Nermeș. – După s. *pârâu* + determ. topon., cf. top. *La Secu* (gen.).

Pârâu Slatina [parâu slácina] (Băț) – pârâu în masivul Poiana Ruscă, izvorăște din Lazuri și se varsă în râul Cornișor. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Slatina*.

Pârâu Slătina (VB) – pârâu, izvorăște din Măgura Mărgănească și se varsă în Bistra. V. *supra*.

Pârâu Stăneț (PoiMr) – pârâu, izvorăște din Barnița și se varsă în Valea Mare. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Stăneț* (< *Stan* + suf. *-eț*), cf. și antrop. *Stănete* și *Stăneață* (DNFR, 424).

Pârâu Stănētu Mic (PoiMr) – pârâu, izvorăște din Barnița și se varsă în Valea Mare. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Stănēt* + determ. adj. *mic*.

Pârâu Stârna (Băț) – pârâu în masivul Poiana Ruscă, se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Stârna*.

Pârâu Surupáta (TRu) – pârâu, izvorăște de La Moldovini și se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. subst. *surupata* (< adj. *surupat* „surpat” + suf. top. -a).

Pârâu Șipotelor [~sípočilor] (Glb) – pârâu. – După s. *vale* + determ. subst. *șipot* (gen. pl.).

Pârâu Șpițăr (RusM) – pârâu, izvorăște din Munții Poiana Ruscă și se varsă în Bistra Rusca. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Șpițeru* (< s. *șpițer* „farmacist”) (DNFR, 436) (< ngr. *spets(i)éris*) (DEX).

Pârâu Știómfu Mare (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Știómfu Mare*.

Pârâu Știómfu Mic (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Știómfu Mic*.

Pârâu Șúcu (Măr) – pârâu, izvorăște de sub Țarcu și Muntele Mic și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Șucu*.

Pârâu Șucu (VB) – pârâu, izvorăște din Șucu și se varsă în Bistra. V. *supra*.

Pârâu Taliánului (Mal) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Talianului* (< *italian* cu afereza lui *i-*) (gen.).

Pârâu Téiului (Băț) – pădure de foioase în Munții Poiana Ruscă. – După s. *pârâu* + determ. subst. *tei* (gen.).

Pârâu Teiúșului (Car) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Teiúș* (gen.).

Pârâu Tómi (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Toma* (gen.).

Pârâu Tușteanului [paráu tușcánului] (Băț) – pârâu în masivul Poiana Ruscă, izvorăște din Dealul Văii și se varsă în Stârna. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Tuștean* (< oicon. *Tuștea* + suf. -*ean*) (gen.), cf. și Densusianu, Ț. H., 70.

Pârâu Úrsului (Măr) – pârâu, izvorăște din Urdee și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. subst. *urs* (gen.).

Pârâu Válea Lúpului (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Valea Lupului* (gen.).

Pârâu Vádánii (Cir) – deal și pârâu, izvorăște din Scărișoara și se varsă în Bistra. – După antrop. *Vádana* (< s. *vădană* „văduvă”) (DNFR, 481).

Pârâu Văránului (Var) – teren arabil. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Văran* (< top. *Var* + suf. -*an*) (gen.).

Pârâu Vărănguț (Măr) – pârâu, izvorăște din Munții Baicu și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Vărănguț* < top. *Varăngu* + suf. dim. *-uț*.

Pârâu Vărăticu (PoiMr) – pârâu, izvorăște din Măgura și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Vărăticu* (gen.).

Pârâu Vârciorova [~vârsiorova] (Obr) – pârâu, izvorăște de sub Vârful Ascuțita Mică și se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Vârciorova*.

Pârâurile la Crúce [părăile la crúse] (Glb) – trei izvoare ce izvorăsc din Bogdanu și se varsă în Valea Glimbocii. – După s. *pârâu* (pl.) + determ. subst. *cruce* precedat de prep. *la*.

Pârâurile lu Mítru (Glb) – pârâu, izvorăște din Bogdanu și se varsă în Valea Glimbocii. – După s. *pârâu* (pl.) + determ. antrop. *Mitru* (cf. bg. *Mitro* sau < *Dumítru*) (DNFR, 311) (gen.).

Pârâurile Seci [~săș] (Glb) – pârâu, izvorăște din Gruni și se varsă în Ramna. – După s. *pârâu* (pl.) + determ. adj. *seci*.

Pârâurile lu Dábu (Glb) – pârâu, izvorăște din Bogdanu și se varsă în Valea Satului. – După s. *pârâu* (pl.) + determ. antrop. *Dabu*, cf. top. *Fața Dabului*.

Pârâútu Negura [părăútu négura] (Var) – pârâu, izvorăște din Negura și se varsă în Văruțu. – După s. dim. *pârâuț* + determ. topon. *Negura*.

Pârâútu Tongea [~tónza] (Var) – pârâu, izvorăște din Pădurea Văruțu și se varsă în Acsin. – După s. *pârâuț* + determ. antrop. *Tongea* (cf. *Tongu*) (DNFR, 458).

Pe Bálota (PoiMr) – drum spre Muntele Mic. – După antrop. *Balota*, cf. top. *Balota* precedat de prep. *pe*.

Pe Bistrúș (Ciut) – deal. – Cf. *bystrŭ* „repede” și „limpede”, care stă la baza toponimului *Bistra* + suf. dim *-uș* precedat de prep. *pe*.

Pe Blóju (PoiMr) – drum spre *Bloju*. – După top. *Bloju* precedat de prep. *pe*.

Pe Bóu (TRu) – mină de cărbuni. – După top. *Bou* precedat de prep. *pe*.

Pe Brátoňa (PoiMr) – drum forestier. – După top. *Bratonea*, precedat de prep. *pe*.

Pe Căprióru (TRu) – mină de cărbuni. – După s. *căprior* „animal rumegător sălbatic, mai mic decât cerbul, cu picioare subțiri și agile, cu carne mici (*Capreolus capreolus*) (< lat. *capriolus*) (DEX) precedat de prep. *pe*.

Pe Cărări (Măr) – cale de acces spre Măgura. – După s. *cărare* (pl.) precedat de prep. *pe*.

Pe Cărări (PoiMr) – drum spre Măgura.

Pe Cămp (Mal) – izlaz comunal. – După s. *câmp* precedat de prep. *pe*.

Pe Craci [crás] (Zer) – deal către localitatea Var. – După s. *crac* (pl.), precedat de prep. *pe*.

Pe Coasta Sebeşului (Car) – loc pe malul Sebeşului. – După s. *coastă* + determ. topon. *Sebeş* (gen.) precedat de prep. *pe*.

Pe Cracu Juleştiului [~juléşciului] (Dlc) – drum. – După s. *crac* + determ. topon., cf. top. *Gruñu Juleştiului* (gen.).

Pe Deal [~ďál] (Bor) – deal cu teren arabil. – După s. *deal* (pl.), precedat de prep. *pe*.

Pe Deal (Var) – deal cu fânețe.

Pe Dósu Şopotului (Dlc) – drum. – După s. *dos* + determ. topon. *Şopotu* (gen.).

Pe Făţǔ (Vos) – teren arabil. – După s. *faţă* precedat de prep. *pe*.

Pe Grind (Măr) – loc cu fânețe. – După s. *grind* precedat de prep. *pe*.

Pe Groápǔ (Măg) – teren arabil. – După s. *groapǔ* precedat de prep. *pe*.

Pe Jugǎne (TRu) – deal. – După s. *jug* „munte, şir de munţi” + suf. *-an* (cf. Homorodean, *Vechea vatrǎ*, p. 141, 195) precedat de prep. *pe*.

Pe Múchie (RusM) – parte de sat. – După s. *muchie* precedat de prep. *pe*.

Pe Nedeia [~ńeděja] (PoiMr) – drum spre Buza Nedeii. – După top. *Nedeia* precedat de prep. *pe*.

Pe Ogáš (Zer) – izlaz. – După s. *ogaş* precedat de prep. *pe*.

Pe Rápǔ (Mal) – loc prăpăstios la marginea Bistrei Mărului. – După s. *rápǔ* precedat de prep. *pe*.

Pe Rápi (M) – teren accidentat. V. *supra*.

Pe Rápóg (Măr) – cale de acces spre dealuri. – După s. *rápog* precedat de prep. *pe*.

Pe Sébeş (TRu) – teren arabil. – După top. *Sebeş* precedat de prep. *pe*.

Pe Şebeş (Car) – teren arabil.

Pe Slátina (Măr) – trecerea către satul Marga. – După top. *Slatina* precedat de prep. *pe*.

Pe Slátina (TRu) – teren arabil. V. *supra*.

Pe Stréche (Zer) – fânețe. – După s. *strece* „nume dat mai multor specii de insecte foarte vătămătoare pentru animalele domestice” (< bg. *strǎk*) (DEX) precedat de prep. *pe*.

Pe Şása (Măr) – trecerea către comuna Turnu Ruieni. – După adj. *şes*, fem. *şasă* „neted, întins; plan. 2. S.n. Întindere vastă de pământ, fără diferențe (mari) de nivel, situată la mică altitudine; câmpie; suprafață plană

de pământ situată într-o depresiune” (< lat. *sessus*) (DEX), prin substantivizare, precedat de prep. *pe*.

Pe Șucu (PoiMr) – drum forestier. – După top. *Șucu* precedat de prep. *pe*.

Pe Șuculețu (PoiMr) – drum spre Șuculețu. – După top. *Șuculețu* (< dimin. de la *Șucu*) precedat de prep. *pe*.

Pe Úlița Biséricii (Ciut) – drum. – După apel. *uliță* + determ. subst. *biserică*.

Pe Úliță la Miștoc (Ciut) – drum. – După antrop. *Miștoc* (cf. antrop. *Mitoc*, *Mitoșeriu*, (DOR, 323) < s. *mitoc* „mănăstire mică subordonată unei mănăstiri mai mari. 2) Casă sau grup de case care aparțineau unei mănăstiri și serveau ca loc de găzduire (pe lângă aceasta)” (< sl. *metohŭ*) (DEX) cu epenteza lui *ș*.

Pe Văle (TRu) – teren arabil. – După s. *vale* „izvor”, „pătură minerală continuă infiltrată între celelalte straturi ale solului; filon” (< lat. *vena*) (DEX) precedat de prep. *pe*.

Pe Vână (Zer) – teren arabil. După s. *vână* „izvor”.

Pe Zăvoi (TRu) – drum spre cimitir și teren arabil între Sebeș și Valea Turnului. – După top. *Zăvoi* precedat de prep. *pe*.

Pepiniéră în Vlădean [~vlădĕán] (Măr) – șes. – După s. *pepinieră* „teren rezervat pentru înmulțirea și formarea plantelor erbacee sau lemnoase până la plantarea lor pe locul definitiv” (< fr. *pépinière*) (DEX) + determ. topon. *Vlădean* cu prep. *în*.

Pepiniéră pe Brátonea (Măr) – plantație de brazi. – După s. *pepinieră* + determ. topon. *Bratonea* cu prep. *pe*.

Pepiniéră pe Vale (Măr) – plantație de brad. – După s. *pepinieră* + determ. subst. *vale* cu prep. *pe*.

Peste Ápă (M) – terasa I a Bistrei, pe partea dreaptă, teren arabil. – După s. *apă* „râu, pârâu” (DEX) precedat de prep. *peste*.

Peste Bístra (Iaz) – teren arabil. – După top. *Bistra* precedat de prep. *peste*.

Peste Tímiș (Iaz) – teren arabil. – După hidronimul *Timiș* < indoeurop. **thib-* „nămolos” (< **ti* „a se muia, a se scurge”) cu transformarea lui *b* în *m* ca în *Timac(h)us* > *Timoc* (Dan Slușanschi, *Tisa-Timiș-Prahova*, în *Studii de tracologie*, I, București, 1976, 15-16, v. și Frățilă, STD, 15-17) + suf. *-eș/-iș* (v. Drăganu, *Români*, 246-247; G. Schramm, *Der rumanische Name der Donau*, în DR, (NS), I, 1973, p. 72, *apud* Crețan, Frățilă, *Dicționar*, 10), precedat de prep. *peste*.

Peștera Crúcii (RusM) – peșteră. – După s. *peșteră* „cavitate, scobitură naturală subterană adâncă și mare, formată prin dizolvarea unor roci solubile de către apele de infiltrație; grotă, cavernă, prin extindere –

vizuină, bârlog” (< sl. *peštera*) (DEX) + determ. topon., cf. top. *Dealul Crucii* (gen.).

Piátra Albă (Bor) – câmpie alpină, pădure de foioase și rășinoase. – După s. *piatră* „nume generic pentru orice rocă solidă, dură și casantă răspândite la suprafața sau în interiorul pământului; (și la pl.) fragment de dimensiuni și de forme diferite dintr-o astfel de rocă; prin extindere – material fabricat pe cale artificială pentru a înlocui, cu diverse întrebuințări, rocă naturală” (DEX) + determ. adj. *albă*.

Piatra Albă (Mal) – deal cu pajiște, loc stâncos pe muntele Măgura. V. *supra*.

Piața 23 Augúst (act. **Piața Revoluției**) (Car) – stradă. – După s. *piață* „loc special amenajat unde se face comerț cu mărfuri, mai ales cu produse agroalimentare; loc întins și deschis dintr-o localitate, unde se întâlnesc sau se întreținea mai multe străzi, adesea amenajat cu spații verzi, statui etc.” (DEX) + determ. *23 August*, fostă zi națională a României comuniste. Numele actual al străzii face referire la Revoluția din 1989.

Piața Lémnelor (Car) – stradă. – După s. *piață* + determ. subst. *lemn* (pl. gen.).

Piața Republicii (act. **Piața General Dragalina**) (Car) – stradă. – După s. *piață* + determ. subst. *republică* (gen). Numele actual al străzii face trimitere la Generalul Dragalina, din Caransebeș, care a murit pe front în luptele de pe Jiu din Primul Război Mondial.

Pieptu cu Tei [piéptu cu kéi] (M) – culme submontană acoperită cu păduri de foioase. – După s. *piept* „coastă de deal, de munte etc.; povârniș” (< lat. *pectus*) (DEX) + determ. subst. *tei* cu prep. *cu*.

Pietrele Álbe [piétrili~] (Bor) – gol alpin și izvor, izvorăște din Pietrele Albe – După s. *piatră* (pl.) + determ. adj. *albe*.

Pietroása (Bor) – câmpie alpină cu fânețe și pădure de foioase. – După adj. *pietroasă* (forma feminină) prin substantivizare.

Pietroasa (Mal) – deal împădurit și pârâu, izvorăște din Vârful Bătrân și se varsă în Bistra. V. *supra*.

Pietroasa (Măg) – deal împădurit. V. *supra*.

Pietrońu Turcului (TRu) – deal. – După s. augum. *pietroń* + determ. antrop. *Turcu* (DNFR, 465) (gen.).

Píga (Bor) – munte în masivul Muntele Mic. – Toponimul ar putea fi raportat la un subst. **pig* sau **pic*, având sensul de „cioc, plisc” sau „pisc, vârf” (cf. dezbaterile privitoare la acest aspect la Vasile Ioniță, *Mărturii de viață pastorală în toponimia Banatului*, în „Studii și comunicări de etnografie-istorie”, Caransebeș, Muzeul județean de etnografie și istorie locală, I, 1975, p. 272-273). Toponimul ar putea fi raportat și la un antroponim *Piga*.

Pipirigul Mare (Car) – cartier. – După top. **Pipirig* (< s. *pipirig* „nume dat mai multor plante erbacee care cresc pe malul apelor sau prin locuri umede și mlăștinoase: a) plantă cu tulpina înaltă, cilindrică, de culoare verde și cu flori brune-roșcate, îngrămădite în spice la vârful tulpinii (*Schoenoplectus lacustris*); b) plantă cu tulpina formată din trei muchii, cu frunze late, cu flori verzi închis (*Scirpus silvaticus*); c) plantă cu tulpina aspră și rigidă, de culoare cenușie-verzuie sau albăstruie, terminată cu un spic care are la capăt un vârf ascuțit (*Equisetum hiemale*); d) plantă erbacee perenă cu tulpina triunghiulară, plină pe dinăuntru, cu frunze liniare cu nervuri paralele și cu inflorescențele compuse din 1-4 globușoare (*Holoschoenus vulgaris*)” (DEX) + determ. adj. *mare*.

Pipirigul Mic (Car) – cartier. – După top. **Pipirig* + determ. adj. *mic*.

Piva Hoților [píuă hóților] (Bor) – gol alpin. – După s. *pivă* „dispozitiv având formă cilindrică, care se umplea cu praf de pușcă și se aprindea, formând o explozie destul de puternică pentru a anunța sătenii despre vreo eventuală invazie”, „stâlp de hotar”, (informații din anchetă) + determ. subst. *hoț* (gen. pl).

Pláiu (Dlc) – drum. – După s. *plai* „versant al unui munte sau al unui deal; creastă, culme, vârf al unui munte sau al unui deal; munte, deal mare; regiune de munte sau de deal aproape plană, acoperită în general cu pășuni; drum (sau cărare) care face legătura între poala și creasta unui munte; potecă; regiune, ținut; (la pl.) meleaguri” (DEX).

Pláiu Blójudui (Măg) – cale de acces spre Bloju. – După s. *plai* + determ. topon. *Bloju* (gen.).

Plaiu Buza Nedeei [~búđa neđéi] (Măr) – cale de acces spre Buza Nedeei. – După s. *plai* + determ. topon. *Buza Nedeei* (gen.).

Plaiu la Vârvu Bătrân (Var) – cale de acces spre Vârful Bătrân. – După s. *plai* + determ. topon. *Vârful Bătrân* cu prep. *la*.

Plaiu Lázurilor (M) – culme lină submontană acoperită cu păduri de foioase, leagă valea Nermeș de vârful Prodanei. – După s. *plai* + determ. topon., cf. top. *Fața Lazurilor* (gen.).

Plaiu lu Sâmióń (VB) – deal. – După s. *plai* + determ. antrop. *Sâmion* (< antrop. *Simion*, nume biblic (DNFR, 415) (gen.).

Plaiu lu Zănoága (PoiMr) – munte. – După s. *plai* + determ. topon. *Zănoaga* (gen.).

Plaiu Nedéi [pláju neđéi] (Mal) – drum spre Muntele Mic. – După s. *plai* + determ. topon. *Nedeia* (gen.).

Plaiu Nedeei (Măg) – drum. V. *supra*.

Plaiu Nedeei (PoiMr) – munte. V. *supra*.

Plaiu Păpușeriului (VB) – deal. – După s. *plai* + determ. topon. *Păpușeri* (gen.).

Plaiu pe Cărări (Măr) – cale de acces spre Măgura. – După s. *plai* + determ. topon. *Cărări* cu prep. *pe*.

Plaiu pe Vale (Măr) – cale de acces spre Măgura. – După s. *plai* + determ. subst. *vale* cu prep. *pe*.

Plaiu Sturului (Măg) – drum. – După s. *plai* + determ. topon. *Sturu* (gen.).

Plaiu Ușor (VB) – deal cu pantă lină. – După s. *plai* + determ. adj. *ușor*.

Plaiu Zănoaga (Măr) – cale de acces spre Zănoaga. – După s. *plai* + determ. topon. *Zănoaga*.

Plaiul Muntelui Mic [~múnčeluĵ~] (Măg) – drum spre Muntele Mic. – După s. *plai* + determ. topon. *Muntele Mic* (gen.).

Plătu Blôjului (Măr) – depresiune, loc împădurit. – După s. *plăț* „loc pe care se poate construi o casă, loc de casă; loc împrejmuț în jurul unei clădiri; curte, ogradă; răspântie, răscruce de drumuri; piață; (înv.) rampă în galeria unui puț minier; depozit de materiale miniere (DAR) + determ. topon. *Bloju* (gen.).

Pléșa (TRu) – deal. – După adj. *pleș(ă)* „loc lipsit de vegetație, nemâncat de râpi” (Iordan, *Top. rom.*, 119) sinonim al lui *pleșuv* (< v. bulg. *plěsĭ* „chelie”, slov. *Plěša*, srb. *Pleš*) (Densusianu, Ț. H., 68).

Plîscu (Băț) – vârf de munte. – După s. *plisc.*, cf. top. *În Pliscuri*.

Plôpi (Măr) – deal cu fânețe. – După s. *plop* (pl.).

Plôpii (Bor) – pădure de foiașe și conifere. – După s. *plop* (pl. art.).

Plôștina (Bor) – teren arabil. – După s. *ploștină* „teren umed și mocirlos; mlaștină” (DEX) (< v. bulg. *ploskcŭ* „lat”, srb. *ploština* „pământ umed”) (Densusianu, Ț. H., 68).

Ploștina (Car) – teren arabil în Caransebeș. V. *supra*.

Ploștina (TRu) – câmpie. V. *supra*.

Pódu de la Sat (Vos) – pod către Rusca Montană. – După s. *pod* + determ. subst. *sat* cu prep. comp. *de la*.

Pódu Întâi [~întîín] (Bor) – pășune, fost pod. – După s. *pod* + determ. numeral ordinal *întâi*.

Pódu Zăvoienesc (VB) – punte peste Bistra către Cocinu Zăvoienesc. – După s. *pod* + adj. *zăvoienesc* < *zăvoieni* (< top. *Zăvoi* + suf. *-eni*) + suf. adj. *-esc*.

Pogăřile (Bor) – fânețe. – După apel. neatestat **pogară* „loc defrișat prin ardere”, cf. srb. *pogareti* „a fi distrus de incendiu” (Ioniță, *Glosar*, 17). Vezi pe larg Ioniță, *Contribuții I*, 66-69, 99, cf. și *gar*, *gară* „cenușă de paie, tulei sau bâte de floarea-soarelui (etc.)”, atestat de I. Mării, *Studiind elementul sârbesc în lexicul graiului din Toager. Note (I)*, în CL, X (1965), nr. 2, p. 365.

Poiána [pojána] (Băț) – loc plan cu fânețe. – După s. *poiană* „suprafață de teren în interiorul unei păduri, lipsită de copaci și acoperită cu iarbă și cu flori; luminiș” (< sl. *poljana*) (DEX).

Poiana (Car) – stradă. – V. *supra*.

Poiana Borlovánului (Bor) – câmpie alpină. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Borlovan* (< top. *Borlova* + suf. *-ean*) (gen.).

Poiana Brádului (Cir) – poiană. – După s. *poiană* + determ. subst. *brad* (gen.).

Poiana Bradului (Glb) – poiană. V. *supra*.

Poiana Cățelului [~cățălului] (M) – poiană montană cu pășune pe Valea Stârnii. – După s. *poiană* + determ. topon., cf. top. *Pârâu Cățelului* (gen.). Inițial numele s-ar fi numit **Poiana Pârâu Cățelului*.

Poiana cu Férigă (M) – poiană submontană, acoperită cu ferigă. – După s. *poiană* + determ. subst. *ferigă* cu prep. *cu*.

Poiana cu Nuc (Car) – poiană. – După s. *poiană* + determ. subst. *nuc* cu prep. *cu*.

Poiana de la Pițile Albe (Bor) – poiană cu pădure de rășinoase. – După s. *poiană* + determ. topon. **Pițile Albe* cu prep. comp. *de la*.

Poiana Fărcășăști [~fărcășășć] (Bor) – câmpie alpină. – După s. *poiană* + determ. topon. *Fărcășești*.

Poiana Ienășoaănea (PoiMr) – poiană la poalele Muntelui Mic. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Ienășoaănea* (< *Ianeș* (DNFR, 254) + suf. + *-oaănea*), cf. și n. fam. *Ienășoă* (Densusianu, Ț. H., 77).

Poiana Judelui [~júdeľuĵ] (Măg) – munte. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Jude* (< s. *jude* „demnitar cu diverse atribuții (în vechea organizație administrativă); primar” (DNFR, 269) (gen.).

Poiana Judelui (PoiMr) – poiană în Muntele Mic. V. *supra*.

Poiana Lăzu cel Máre (TRu) – fânețe. – După s. *poiană* + determ. topon. *Lazu cel Mare*.

Poiana Liúba (Car) – pădure și poiană. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Liuba* (cf. sl. *Ljuba*) (DNFR, 281).

Poiana lu Bogdáni (M) – pășune alpină pe muchia Țâflei, care urca la Dâmbovița, „acolo au stat ai lui Bogdań”. – După s. *poiană* + n. grup *bogdani* (< antrop. *Bogdan*).

Poiana lu Drăgălină (Bor) – proprietate privată, fânețe. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Drăgălină*, cf. top. *Izvoru lu Drăgălină*.

Poiana lu Frinț (Var) – pășune alpină. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Frinț* (gen.).

Poiana lu Ghiermălășu (M) – poiană submontană cu păduri de foioase și pășuni naturale pe Valea Mânzu. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Ghirmălășu* (poreclă cunoscută în localitate) (gen.).

Poiana lu Páltin (Cir) – deal. – După s. *poiană* + determ. subst. *paltin* (gen.).

Poiana lu Pótă (M) – poiană submontană cu fânețe naturale la marginea muntelui Măgúra. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Potă*, cf. top. *Muchia lu Potă* (gen.).

Poiana lu Stanciu [~stánsú] (PoiMr) – poiană în Zănoaga. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Stanciu* (DNFR, 423) (gen.).

Poiana lu Șumărescu (TRu) – deal în Culmea Iegerii. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Șumărescu* < antrop. *Șumaru* < s. *șumar* „pădurar” (< scr. *šumar*) (DEX) + suf. *-escu*) (gen.).

Poiana lu Trifu (Măr) – luminiș. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Trifu* (cf. *Trifan*) (DNFR, 461) (gen.).

Poiana lu Zamă [~đámă] (Var) – fânețe. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Zamă* (poreclă) (gen.).

Poiana Lúngă (Cir) – deal. – După s. *poiană* + determ. adj. *lungă*.

Poiana Mare (Iaz) – plantații de pomi fructiferi. – După s. *poiană* + determ. adj. *mare*.

Poiana Mare (RusM) – poiană pe malul pârâului Loznișoara. V. *supra*.

Poiana Măgúrá (TRu) – luminiș în Culmea Măgurii. – După s. *poiană* + determ. topon. *Măgură*.

Poiana Măgúlicea [~măgúliśa] (PoiMr) – poiană în Muntele Mic. – După s. *poiană* + determ. topon. *Măgúlicea*.

Poiana Múntele Mic (Măg) – luminiș. – După s. *poiană* + determ. topon. *Muntele Mic*.

Poiana Narcíselor (Zer) – rezervație naturală. – După s. *poiană* + determ. subst. *narcisă* (pl.) (gen.).

Poiana Pópú (Măr) – luminiș. – După s. *poiană* + determ. subst. *popă* (gen.).

Poiana Primez [~priméd] (Băț) – poiană la hotarul dintre localitatea Marga și Băuțar. – După s. *poiană* + determ. subst. *primez* „perete care desparte două încăperi. 2. Îngrăditură, scândură, bârnă, par, drug care desparte un spațiu în două sau care se pune în grajd între vite, stănog. 3. (în forma: *primiez*) cartilaj care desparte cele două fose nazale. 4. Cercevea în formă de cruce care desparte fereastra în mai multe ochiuri. 5. Perdea de pădure care se află între două poieni. 6. Proptea de lemn cu care se blochează ușa sau poarta. 7. Întăritură făcută în malul unui râu, pentru a-l consolida. 8. Proeminență într-un lemn cioplit” (DAR) (< lat. *permedium*) (cf. și Densusianu, Ț. H., p. 53, 330).

Poiana Strâgónului (Bor) – izlaz comunal. – După s. *poiană* + determ. topon. *Strâgóniu* (gen.).

Poiana Stúru (Măg) – poiană. – După s. *poiană* + determ. topon. *Sturu*.

Poiana Surupătă (M) – poiană montană cu pășune pe culmea Lazurilor, „acolo s-o surupát pămîntu”. – După s. *poiană* + determ. adj. *surupătă*.

Poiana Vălea Cénchii (Car) – poiană. – După s. *poiană* + determ. topon. *Valea Cenchii*.

Poiéni (Iaz) – deal cu fânețe. – După s. *poiană* (pl.).

Poiéni (Zg) – terenuri agricole. V. *supra*.

Poiénile (Mal) – pajiște. – După s. *poiană* (pl. art.).

Poienile de Jós (Mal) – pășune alpină. – După top. *Poienile* + determ. adv. *jos* cu prep. *de*.

Poienile de Sús (Mal) – pășune alpină. – După top. *Poienile* + determ. adv. *sus* cu prep. *de*.

Poienile Mári (Mal) – pajiște la poalele Muntelui Mic. – După top. *Poienile* + determ. adj. *mari*.

Poieniți (VB) – fânețe. – După s. dim. *poieniță* (pl.).

Poliatcu [poliátcu] (Bcv) – pădure de rășinoase și pășune între Valea Mălingiorului și Ghiorghioane. – După antrop. *Poliatcu*, cf. scr. *poljak* rom. *poleac* „polon”, v. și antrop. *Poleac* (DOR, 351).

Poloștea lu Căcu [polóșća~] (Bor) – pășune. – După s. „*poloște*, s. f. (regional, mai ales în Banat) „loc împădurit unde stau vitele și, mai ales, oile la odihnă (după muls) sau în timpul verii, prin extindere stână; „(prin Ban.) pământ îngrășat de pe urma excrementelor oilor care au stat mult timp într-un loc” (DLR) + determ. antrop. *Căcu* (gen.).

Poloștea lu Cenghel (Bor) – pășune împădurită. – După s. *poloște* + determ. antrop. *Cenghel* (gen.).

Pómii lu Romodán (Car) – fânețe. – După s. *pom* (pl.) + determ. antrop. *Romodán* (nume compus din *Romu* (< *Romul*) + antrop. *Dan* (cf. și DNFR, 398)) (gen).

Pondele [pondéle] (Glb) – deal. – Probabil după s. pl. *pondele* „podele”, v. și *pandea* (pl.) „lemn fasonat pentru construcții, cioplit pe două părți” (DAR).

Ponoáve (Mal) – izlaz comunal. – După s. *ponov* (pl.) „teren care se ară și se seamănă, pământ cultivabil; porumbiște. 2. (Ban.) Inundație” (DLR), v. și *ponoave* „bucate de pe câmp” (Ioniță, *Glosar*, 32).

Ponoave (TRu) – teren arabil și fânețe. V. *supra*.

Ponórna (Glb) – deal abrupt și pârâu, izvorăște de la Culmea Ramna și se varsă în Valea Satului. – Apelativul slav *ponorŭ* stă la baza rom. *ponor* „povârniș abrupt sau adâncitură formată prin prăbușirea, ruperea sau alunecarea unor straturi de teren. 2. Formă de relief rezultată prin asocierea liniară și laterală a dolinelor, care dă terenurilor calcaroase

un aspect adâncit” (DEX). Cf. top. slav **Ponorna* < **ponori*na < *ponor*ŭ + -*ina*.

Ponorna Mare (Glb) – deal abrupt. – După top. *Ponorna* + determ. adj. *mare*.

Ponorna Mică (Glb) – deal abrupt. – După top. *Ponorna* + determ. adj. *mică*.

Popilétul (Băţ) – pârau în masivul Poiana Ruscă, izvorăşte din Dealul Văii și se varsă în Stârna. – Probabil după s. *copileţ* „lăstar care crește de la rădăcină sau de la subsuoara frunzei unei plante” (DEX).

Poroșița (M) – deal submontan acoperit cu păduri de fag pe Valea Nermeș și pârau, afluent al Nermeșului, izvorăşte de sub golul de munte Măgura, se varsă în Bistra. – După adj. *poroș* + suf. dim. -*ița*, v. cf. top. *Pârau Poroșița*.

Potóc (Dlc) – livezi și pârau, izvorăşte din Vălări și se varsă în Sebeș. – După s. *potoc*, cf. top. *În Potoc*.

Potócu (Car) – pârau care udă nord-estul orașului și vara devine un firicel de apă care poate fi trecut cu piciorul, se întinde pe o suprafață de 6 km/10km². V. *supra*.

Prejba [priéjba] (M) – deal submontan, acoperit de fânețe naturale și livezi, pe Valea Rușchiței și pârau, afluent al râului Rusca. – După antrop. paleosl. *Prejba* (Petrovici, SDT, 300).

Prelác (Măg) – teren arabil. – Nume compus *prelac* din prep. *pre* „pe” + s. *lac*.

Prelúca Lúngă (Măr) – fost izlaz comunal, actualmente pădure de brad. – După top. **Prelucă* + determ. adj. *lungă*.

Prelucă [prelúkă] (M) – culme între Tâlve și Măgura, „îi un luóc gol”. – După s. *prelucă* „1. poiană mică de pădure; loc cultivat înconjurat de o pădure sau de un teren sterp; loc neșemănat, rămas în interiorul unui loc șemănat; (înv.; în forma: *preloacă*) teren despădurit, arat și pregătit ca ogor; izlaz, imaș; luncă, crâng, zăvoi; vale îngustă, vâlcea înfundată; spărtură, despiciătură, gaură; scobitură, loc prin care se scurge apa” (DAR).

Priboáiele (PoiMr) – fânețe. – După s. *priboi* (pl. art.) „deal imălos” (informație din anchetă), v. și Iordan, *Top. rom.*, 529 care mai dă și sensurile: „unealtă de oțel în formă de bară, cu un capăt conic, care servește, de obicei, la perforarea sau la lărgirea găurilor materialelor metalice; dorn. 2. Băţ lung, terminat la unul dintre capete cu un fel de măciulie, cu care se bat icrele pentru a le curăța de pielice; plantă erbacee cu frunze plăcut mirositoare și cu flori roșii sau albe (*Géranium macrorrhizum*); (Reg.) Numele unui dans popular; melodie după care se execută acest dans” (DEX, v. și Ioniță, *Glosar*, 32), „loc unde stânca muntelui dă direct în apa râului, fără a rămâne loc de potecă” (CADE).

Prihódu (Bor) – pădure de foioase și conifere. – După s. *prihod* „loc în pădure pe unde trece vânatul; potecă, cărare făcută de animalele sălbatice. 2. (în forma: *priod*) loc de trecere printre stânci; trecătoare, pas, posadă, prihodiște. 3. despărțitură la stână unde se închid oile înainte de muls” (DAR) (cf. v. bulg. *prihodište* „sosire”) (Desnusușianu, Ț. H., 68).

Primăverii (Car) – stradă. – După s. *primăvară* (gen.).

Prípor (Bcv) – pășune pe valea râului Bista (la strangulare) „un loc îngust”. – După s. *pripor* „coastă de deal sau de munte, pantă abruptă; povârniș. 2. (Reg.) Adăpost de iarnă pentru oi, făcut din împletitură de nuiete sau din stuf și acoperit cu paie, trestie, cetină de brad etc.” (DEX) (< ucr. *prypir* sau *pryporu* (SMO, 139)).

Prípor (Bor) – fânețe. V. *supra*.

Príporu (Glb) – izlaz comunal. V. *supra*.

Prislóp (Bcv) – pădure de fag spre Zăicani. – După s. *prislop* „pas în formă de șa, situat la înălțime” (DEX). Numărul mare al toponimelor românești, îndeosebi oronime având formele *Prislop*, *Prislopu* etc. i-a determinat pe lingviști să emită numeroase opinii cu privire la etimologia lui. Iordan, *Top. rom.*, 216 și Drăganu, *Români*, 210 trimit la formele sl. *Prěslopŭ*, scr. *Prěslopŭ*, ucr. *Pryslop*, *pryslop*. Petrovici e de părere că toponimul românesc *Prislop* este creat de români dintr-un cuvânt românesc de origine slavă meridională (Petrovici SDT, 225-236).

Prislop (M) – vale montană în Măgura, acoperită cu pădure de fag, pe Valea Nermeș, „îi o tričkătóarije”. V. *supra*.

Prislop (PoiMr) – pășune alpină. V. *supra*.

Prúnii lu Cioc [~sóc] (Bor) – pășune. – După s. *prun* (pl. art.) + determ. antrop. *Cioc* < s. *cioc* (DNFR, 123) (gen.).

Prunii lu Jura [~zúra] (TRu) – izlaz comunal. – După s. *prun*. (pl.) + determ. antrop. *Jura* (cf. ung. *Gyura* „Georgică”, cf. și bg. *Džura* (DNFR, 270)) (gen.).

Púntea lu Cótu (VB) – punte pe Bistra către luncă. – După s. *punte* „pod îngust (format adesea dintr-o scândură sau dintr-o bârnă) așezat peste un șanț, peste o râpă sau peste o apă, care poate fi trecut numai cu piciorul” (DEX) + determ. topon., cf. top. *Cotu Mic* (gen.).

Púntea lu Párnăvél (VB) – punte peste Bistra către luncă. – După s. *punte* + determ. antrop. *Párnăvel* (< *Pârvănel* < *Pârvan*, prin metateză + suf. *-el*) (gen.).

Puntea lu Strúț (VB) – punte peste Bistra către luncă. – După s. *punte* + determ. antrop. *Struț* (DNFR, 429) (gen.).

Puntea Pádeșului (VB) – punte peste Bistra către Padeș. – După s. *punte* + determ. topon. *Padeș* (gen.).

Púpeza (M) – deal submontan cu fânețe. – După s. *pupăză* (art.).

Purcáriu (Zg) – terenuri agricole. – După un antrop. *Purcariu*.

Purcăreăța [purcăreăța] (Glb) – pârâu, izvorăște din Pondele și se varsă în Bistra. – După s. *porcăreăță* „locul unde se strâng sau se adăpostesc porcii” (Iordan, *Top. rom.*, 457, v. și Ioniță, *Glosar*, 55).

Purcăreăța Mare (Glb) – deal împădurit și pârâu, izvorăște din Culmea Joianului și se varsă în Bistra. – După top. *Purcăreăța* + determ. adj. *mare*.

Purcăreăța Mică (Glb) – deal împădurit. – După top. *Purcăreăța* + determ. adj. *mică*.

Purcăreț [purkăriț] (M) – afluent al Șipotului și loc de fânaț, „acolo o fost pășune pîntru pórș”. – După s. *porcăreăță* „loc unde se țin porcii” (DEX), prin schimbare de gen, atras de *pârâu*.

Pustăliu (Bor) – pădure de foioase. – După adj. *pustăliu*, variantă a lui *pusti*.

BIBLIOGRAFIE. SIGLE ȘI ABREVIERI BIBLIOGRAFICE

CADE = I.-A. Candrea, *Dicționarul limbii române din trecut și de astăzi* (Dicționarul enciclopedic ilustrat „Cartea Românească”), partea I, București, 1931.

Crețan, Frățilă, *Dicționar* = Remus Crețan, Vasile Frățilă, *Dicționar geografico-istoric și toponimic al județului Timiș*, Timișoara, Editura Universității de Vest, 2007.

Dan Slușanschi, *Tisa-Timiș-Prahova*, în *Studii de tracologie*, I, București, 1976.

DAR = Gheorghe Bulgăr, *Dicționar de arhaisme și regionalisme*, București, EA, 2000.

Densusianu, Ț. H. = Ovid Densusianu, *Graiul din Țara Hațegului*, București, Ed. Librăriei Socec, 1915.

DEX = *Dicționarul explicativ al limbii române*, București, EA, 1975; (ed. a II-a), București, Ed. Univers Enciclopedic, 1998.

DLR = Academia Română, *Dicționarul limbii române*, serie nouă, București, 1965 ș.u.

DNFR = Iorgu Iordan, *Dicționar al numelor de familie românești*, București, EȘE, 1983.

DOR = N. A. Constantinescu, *Dicționar onomastic românesc*, București, EA, 1963.

Drăganu, *Românii* = Nicolae Drăganu, *Românii în veacurile IX-XIV pe baza toponimiei și a onomasticeii*, București, Imprimeria Națională, 1933.

DTB, II = Rodica Suflețel, Viorica Goicu, *Dicționarul toponimic al Banatului*, II (C), Timișoara, TUT, 1985.

DTB, V = Vasile Frățilă, Viorica Goicu, Rodica Suflețel, *Dicționarul toponimic al Banatului*, V (H-L), Timișoara, TUT, 1987.

DTB, VI = Vasile Frățilă, Viorica Goicu, Rodica Suflețel, *Dicționarul toponimic al Banatului*, VI (M-N), TUT, Timișoara, 1989.

- DTB, VII = Viorica Goicu, Rodica Suflețel, *Dicționarul toponimic al Banatului*, VII (O), Timișoara, Ed. Amphora, 1994.
- Frățilă, *Etimologii* = Vasile Frățilă, *Etimologii. Istoria unor cuvinte*, București, Ed. Univers Enciclopedic, 2000.
- Frățilă, *Padeș* = Vasile Frățilă, *Padeș (Istoria unui cuvânt)*, în SCL, XXXVII (1986), nr. 5, p. 408-417.
- Frățilă, STD = Vasile Frățilă, *Studii de toponimie și dialectologie*, Timișoara, Ed. Excelsior Art, 2002.
- Giuglea, Homorodean, Stan, *Râu de Mori* = G. Giuglea, M. Homorodean, I. Stan, *Toponimia comunei Râu de Mori (Țara Hațegului)*, în FD, V (1963), p. 41-68.
- Goicu, *Cercetări* = Viorica Goicu, *Cercetări de onomastică istorică*, Timișoara, Ed. Artpress, 2008.
- Goicu, *Note* = Viorica Goicu, *Note de toponimie bănățeană*, în CCS, II (1984), p. 51-54.
- Homorodean, *Vechea vatră* = Mircea Homorodean, *Vechea vatră a Sarmizegetusei în lumina toponimiei*, Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1980.
- Ioniță, *Contribuții* = Vasile Ioniță, *Contribuții lingvistice. Onomastică. Lexicologie 3*, Reșița, Ed. „Banatul Montan”, 2006.
- Ioniță, *Contribuții 1* = Vasile Ioniță, *Contribuții lingvistice. Onomastică. Lexicologie 1*, Timișoara, Ed. Eurostampa, 2002.
- Ioniță, *Glosar* = Vasile Ioniță, *Glosar toponimic Caraș-Severin*, Reșița, Ed. Casa Corpului Didactic, 1972.
- Ioniță, Vasile, *Mărturie de viață pastorală în toponimia Banatului*, în „Studii și comunicări de etnografie-istorie”, Caransebeș, Muzeul județean de etnografie și istorie locală, I, 1975, p. 272-273
- Ioniță, *Nume* = Vasile Ioniță, *Nume de locuri din Banat*, Timișoara, Ed. Facla, 1982.
- Iordan, *Top. rom.* = Iorgu Iordan, *Toponimia românească*, București, EA, 1963.
- Luca, *Descoperiri* = Sabin Adrian Luca, *Descoperiri arheologice din Banatul românesc*, Sibiu, Editura Altip, 2006.
- I. Mării, *Studiind elementul sârbesc în lexicul graiului din Toager. Note (I)*, în CL, X (1965), nr. 2, p. 363-370.
- MDA = *Micul dicționar academic*, Academia Română, Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan”, Editura Univers Enciclopedic, vol. I, 2001; vol. II, 2002; vol III, 2003; vol. IV, 2003.
- Monografia comunei Obreja* = Petru Itineanțu (coordonator), *Monografia comunei Obreja*, Caransebeș, Editura Ionescu, 2002.
- Pătruț, OR = Ioan Pătruț, *Onomastica românească*, București, EȘE, 1980.
- Petrovici, *Adjective* = Emil Petrovici, *Adjective posesive slave în -j- ca toponimice pe teritoriul R.P.R.*, în SCL, IV, 1953, p. 63-87.
- Petrovici, SDT = Emil Petrovici, *Studii de dialectologie și toponimie*, București, EA, 1970 (volum îngrijit de I. Pătruț, B. Kelemen și I. Mării).
- Popescu, *Graiul* = R. Sp. Popescu *Graiul gorjenilor de lângă munte*, Craiova, Ed. Scrisul românesc, 1931.
- SMO = *Studii și materiale de onomastică*, EA, 1969.

SIGLE PENTRU LOCALITĂȚILE ANCHETATE

Băuțar = (Băt)	Obreja = (Obr)
Borlova = (Bor)	Ohaba = (O)
Bucova = (Bcv)	Oțelu Roșu = (OR)
Caransebeș = (Car)	Poiana Mărului = (PoiMr)
Cicleni = (Cic)	Preveciori = (Prev)
Cireșa = (Cir)	Rusca Montană = (RusM)
Ciuta = (Ciut)	Ruschița = (Rusț)
Cornișoru = (Crn)	Turnu Ruieni = (TRu)
Dalci = (Dlc)	Valea Bistrei = (VB)
Glimboca = (Glb)	Vama Marga = (VMg)
Iaz = (Iaz)	Var = (Var)
Măgura = (Măg)	Voislova = (Vos)
Mal = (Mal)	Zăvoi = (Zăv)
Marga = (M)	Zervești = (Zer)
Măru = (Măr)	Zlagna = (Zg).

LA TOPONYMIE DES VALLÉES DE BISTRA ET DE SEBEȘ. GLOSSAIRE (III)

(Résumé)

L'article vient compléter le glossaire toponymique publié dans les numéros antérieurs de cette revue (lettres A-F; G-M). Dans le présent travail on analyse les toponymes des vallées de Bistra et de Sebeș, département de Caraș-Severin, Roumanie. Les noms de lieux ont été enregistrés à la suite d'amples enquêtes. On a consulté également un grand nombre de documents historiques (publiés ou en manuscrit) et des matériaux cartographiques qui se trouvent aux Archives d'État de Caransebeș.

Les articles de glossaire sont organisés en fonction de la nature des noms. Les microtoponymes donnent des informations sur l'aspect géographique du terrain, sur l'importance économique et sur leur localisation. On indique aussi le sens et l'origine des appellatifs qui sont à la base des noms propres.